

Prekvapená Bohom

Celina, 23 ročná Číňanka, teraz študuje koncertnú hru na piano v Rakúsku. Po tom, čo prežila osobnú tragédiu, našla nových priateľov a cestu k Bohu v študentskom domove vo Viedni.

02.06.2010

Keď som prišla do Európy v roku 2003 z Lanzhou v Čínskej ľudovej republike, netušila som, že to povedie nielen k významnému vývoju v mojom profesionálnom živote, ale že aj môj život ako celok zmení. Splnený sen: Viedeň.

Cvičenie na piano až trinásť hodín každý deň!

Tak to bol môj život a životy mnohých ďalších mladých Číňanov, ktorí chceli pokračovať v hudobnej kariére. Môj cieľ bol celkom vysoký: Chcela som vyhrať hudobnú súťaž, ktorej cena bola štúdium vo Viedni na hudobnom konzervatóriu. A to sa mi aj podarilo! Získala som vstupenku do „mesta hudby“ spolu s mojím vtedajším priateľom, veľmi talentovaným hráčom na flautu. Mali sme aj vážnejšie plány o spoločnej budúcnosti, dokonca sme premýšľali o manželstve. Ale nebolo nám to súdené.

Keď sme boli späť v Číne na prázdninách, tak mal autonehodu, pri ktorej zomrel. Bol to pre mňa nepredstaviteľný šok. Ale Božie cesty nie sú často ľahké a pochopiteľné na prvý moment. Stále si pamätám, že niektorí kresťanskí priatelia mojej

matky mi hovorili: "Majte vieru v Boha." Ale ja som nebola ani pokrstená.

Währing - nový domov

Keď som sa vrátila do Viedne, hľadala som miesto na bývanie a našla som izbu v ženskom študentskom domove Währing, ktorý vedú ľudia z Opus Dei. To bolo pre mňa veľké šťastie. Našla som tu silnú podporu v mojom hudobnom vzdelávaní, a zároveň som si začala uvedomovať, že celý zmysel môjho života nemôže byť sústredený len na moju profesionálnu kariéru. Celý deň cvičiť a dávať koncerty nemohlo byť jedinou náplňou môjho života.

Smrť môjho priateľa ma viedla k tomu, aby som sa pýtala sama seba veľa otázok. A to bol môj začiatok hľadania a zápasenia s Bohom. Moja konfrontácia so smrťou ma pomaly priviedla späť k životu! Spolu so svojimi priateľkami v rezidencii som

chodievala na výlety, naučila som sa po nemecky, starali sme sa o záhradu a domu ... a ja som už nepotrebovala ponuro nacvičovať trinásť hodín denne.

Cesta bola ale dlhá. Musela som sa vzdať starých zvykov. Prestala som využívať horoskopy pri hľadaní mojej budúcnosti a rozhodla som sa vziať svoj život do vlastných rúk a s Božou pomocou ho viesť po správnej ceste. Začala som veriť v Boha, ktorý tu bol vždy pre mňa a pre neho som sa snažila, aby každý tréning bol galakonzertom na jeho počesť.

Hlboká radosť a mier.

Chcela som sa dozvedieť viac o katolíckej viere a vo Währingu som dostala odpovede na moje otázky. Po dôkladnej príprave som bola počas Veľkonočnej vigílie v roku 2005 pokrstená v našej kaplnke. Každý mi pomáhal s prípravami. Chodili sme spolu nájsť krstné sviece a biele šaty,

a tiež pár náušníc. Tieto náušnice nosím na každý koncert ako spomienku na najdôležitejší moment v mojom živote. Moju dušu zaplnila veľkú viera a radosť. A hlboký mier vstúpil do môjho života.

Medzitým som začala študovať u profesora v Linzi. Viem, že môj nový život vo viere, musím obnovovať každý deň. Ak chcete nájsť Krista v mojom každodennom živote, tak čítam evanjelium, trávim niekoľko okamihov v dialógu s Bohom a pravidelne chodím k sviatosti. V Linzi sa stretávam s niekoľkými priateľmi z Opus Dei a nachádzam podporu pre dôsledný život vo viere.

Motto pre môj nový život, je: Boh vždy pomôže!

[dev.opusdei.org/sk-sk/article/
prekvapena-bohom/](http://dev.opusdei.org/sk-sk/article/prekvapena-bohom/) (10.08.2025)